

ПРОГНОСТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ КЛІНІЧНИХ СКЛАДОВИХ ЕФЕКТИВНОСТІ ДОДАТКОВОЇ ІМУНОТРОПНОЇ ТЕРАПІЇ КИСНЕВОЗАЛЕЖНИМ ХВОРИМ НА КОРОНАВІРУСНУ ХВОРОБУ COVID-19

Черкаський В.В.

Науковий керівник – проф., д.мед.н. О.В.Рябоконт
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет
Кафедра інфекційних хвороб
м. Запоріжжя, Україна. mail@mphu.edu.ua

Актуальність. Результати використання додаткової імунотропної терапії інгібітором рецепторів ІІ-6 (тоцилізумаб) в лікуванні гострого респіраторного дистрес синдрому дорослих у хворих на коронавірусну хворобу COVID-19 мають певні розбіжності, що вимагає визначення прогностичних факторів її ефективності.

Мета дослідження. З'ясувати роль клінічних складових цитокинового шторму в прогнозуванні ефективності додаткової імунотропної терапії інгібітором рецептору ІІ-6 (тоцилізумаб), у кисневозалежних хворих на коронавірусну хворобу COVID-19.

Матеріал та методи. Для з'ясування ролі клінічних складових цитокинового шторму до початку цитокін-таргетної терапії нами було обстежено 79 кисневозалежних хворих на COVID-19 діагноз яких був підтверджений шляхом виділення RNA-SARS-CoV-2 в носоглотковому слизу або в мокротинні та які лікувалися у реанімаційному відділенні Комунального неприбуткового підприємства «Обласна інфекційна клінічна лікарня Запорізької обласної ради протягом 2020-2021 років. Відповідно до Наказу МОЗ України від 02.04.2020 №762 при погіршенні стану усі пацієнти отримали додаткову цитокін-таргетну терапію тоцилізумабом в дозі 800 мг внутрішньовенно крапельно. Хворі були розділені на групи залежно від наслідку хвороби: І група – 39 хворих, які одужали; ІІ група – 40 пацієнтів що померли.

Статистична обробка отриманих даних проводили в програмі Statistica 13 for Windows (StatSoft Inc., No. JPZ804I382130ARCN10-J).

Результати. У хворих що одужали частота розвитку фебрильної лихоманки була статистично значуще вище ($\chi^2=13,8$, $p=0,0002$). При проведенні додаткової терапії тоцилізумабом більш ніж через 4 доби від моменту появи кисневої залежності ймовірність розвитку летального результату хвороби, була значимою ($AUC=0,756$, $p<0,001$) (чутливість – 55,00 %, специфічність – 89,74 %). Поєднання таких двох показників як тривалість кисневої залежності не більше 4 діб та наявність фебрильної лихоманки було статистично значуще вищим серед хворих групи І ($\chi^2=21,36$, $p=0,0001$).

Висновки. У кисневозалежних хворих на COVID-19 з фебрильною температурою за умов тривалості кисневої залежності не більше 4 діб на момент проведення додаткової імунотропної терапії тоцилізумабом ефективність зазначеного лікування вище.

ЕКОНОМІЧНИЙ ВПЛИВ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ОЖИРІННЯ У СВІТІ

Шаповал Т.О.

Науковий керівник – д. фарм.н, проф. А.В. Кабачна
Національний університет охорони здоров'я України імені П.Л. Шупика Кафедра фармації
м. Київ, Україна, e-mail: 2023aspirant.t@gmail.com

Населення практично кожної країни страждає від ожиріння, причому деякі країни з низьким рівнем доходу демонструють найвищі темпи його зростання за останнє десятиліття. Жодна країна не повідомила про зниження поширеності серед населення, і жодна з них не досягла мети Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) - "не допустити зростання захворюваності на ожиріння порівняно з 2010 роком до 2025 року". В п'ятому щорічному Всесвітньому атласі ожиріння за 2023 рік містяться дані щодо економічного впливу надмірної ваги та ожиріння на економіку різних країн. Крім того містяться прогнози щодо економічного впливу розповсюдження ожиріння до 2035 року.

Мета дослідження – дослідити стан впливу розповсюдження ожиріння на світову економіку. Для вирішення поставлених завдань були використанні системнооглядовий та бібліографічний аналізи.

Згідно даних, представлених в атласі до 2035 року понад 4 мільярди людей можуть постраждати від надмірної ваги та ожиріння, порівняно з понад 2,6 мільярда у 2020 році. Це відображає зростання з 38% населення світу у 2020 році до понад 50% до 2035 року. Прогнозовані показники економічного впливу надмірної ваги та ожиріння (ІМТ ≥ 25 кг/м²) з 2020 по 2035 рік свідчить про те, що вплив надмірної ваги та ожиріння становитиме 1,96 трильйона доларів США у 2020 році, а у 2035 році зросте до 4 трлн. доларів США у 2035 році, (при постійному курсі долара США). Тут економічний вплив включає як витрати на охорону здоров'я, пов'язані з лікуванням ожиріння та його наслідків, так і вплив високого ІМТ на економічну продуктивність, оскільки високий ІМТ призводить до абсентеїзму, презентеїзму (зниження продуктивності праці), а також передчасного виходу на пенсію або смерті. Вплив на економіку оцінюється як зниження світового ВВП на 2,4%, яке зросте до 2,9% до 2035 року. Це річні економічні наслідки які порівнюються з оціночним впливом COVID-19, що спричинив скорочення світової економіки на 3% ВВП протягом 2020 року, найгіршого року пандемії (Світовий банк, 2022). Хоча профілактика і лікування ожиріння вимагають фінансових інвестицій, проте ціна за невдачі буде набагато вищою. За оцінками, представленими в атласі, нинішні тенденції надмірної ваги та ожиріння коштуватимуть світовій економіці понад 4 трильйони доларів США потенційного доходу в 2035 році, що становить майже 3% поточного світового (ВВП).

Таким чином, ожиріння має не тільки тяжкі наслідки для здоров'я населення, але й негативний вплив на економіку країн. Існує потреба у подальших дослідженнях, спрямованих на профілактику, вивчення та оцінку фармакоекономічних підходів вдосконалення фармацевтичного забезпечення хворих на ожиріння, особливо в довгостроковій перспективі.